

پرشکوه‌ترین نرمش قهرمانانه تاریخ

۳ دی ۱۳۹۳ ساعت ۹:۱۱

صلح، عوامل خودش را داشت و هیچ تخلف و گریزی از آن نبود. آن روز، شهادت ممکن نبود. مرحوم شیخ راضی آل یاسین در کتاب «صلح الحسن» - که من در سال ۱۳۴۸ آن را ترجمه و چاپ کردم و چاپ شده است - ثابت می‌کند که اصلاً جا برای شهادت نبود. هر کشته شدنی که شهادت نیست؛ کشته شدن با شرایطی، شهادت است.

در عنوان امام حسین(ع) در این صلح با امام حسن(ع) شریک بودند می‌خوانیم:

در باب صلح امام حسن(ع) این مسأله را بارها گفته‌ایم و در کتاب‌ها نوشته‌اند که هر کس حتی خود امیرالمؤمنین(ع) هم اگر به جای امام حسن مجتبی بود و در آن شرایط قرار می‌گرفت، ممکن نبود کاری بکند، غیر از آن کاری که امام حسن(ع) کرد، هیچ کس نمی‌تواند بگوید که امام حسن، فلان گوشه کارش سؤال برانگیز است، نه! کار آن بزرگوار، صد درصد بر استدلال منطقی غیرقابل تخلف منطبق بود.

در بین آل رسول خدا (ص) پرشورتر از همه کیست؟ شهادت‌آمیزترین زندگی را چه کسی داشته است؟ غیرتمندترین آن‌ها برای حفظ دین در مقابل دشمن، چه کسی بوده است؟ حسین بن علی بوده است، آن حضرت(ع) در این صلح، با امام حسن(ع) شریک بودند. صلح را تنها امام حسن نکرد؛ امام حسن و امام حسین این کار را کردند؛ منتها امام حسن(ع) جلو بود و امام حسین(ع) پشت سر او بود.

امام حسین(ع) جزو مدافعان ایده صلح امام حسن(ع) بود، وقتی که در یک مجلس خصوصی، یکی از یاران نزدیک - از این پرشورها و پرحماسه‌ها - به امام مجتبی(ع) اعتراض کرد، امام حسین(ع) با او برخورد کردند: «وَعَمَزَ الْحُسَيْنُ حُجْرًا» هیچ کس نمی‌تواند بگوید که اگر امام حسین به جای امام حسن بود، این صلح انجام نمی‌گرفت، نخیر، امام حسین(ع) با امام حسن(ع) بود و این صلح انجام گرفت و اگر امام حسن(ع) هم نبود و امام حسین(ع) تنها بود، در آن شرایط، باز هم همین کار انجام می‌گرفت و صلح می‌شد.

در عنوان پرشکوه‌ترین نرمش قهرمانانه تاریخ آمده است:

صلح، عوامل خودش را داشت و هیچ تخلف و گریزی از آن نبود. آن روز، شهادت ممکن نبود. مرحوم شیخ راضی آل یاسین در

کتاب «صلح الحسن» - که من در سال ۱۳۴۸ آن را ترجمه و چاپ کردم و چاپ شده است - ثابت می‌کند که اصلاً جا برای شهادت نبود. هر کشته شدنی که شهادت نیست کشته شدن با شرایطی، شهادت است. آن شرایط، در آنجا نبود و اگر امام حسن(ع)، در آن روز کشته می‌شدند، شهید نشده بودند. امکان نداشت که آن روز کسی بتواند در آن شرایط، حرکت مصلحت‌آمیز انجام بدهد که کشته بشود و اسمش شهادت باشد و انتحار نکرده باشد.

راجع به صلح، از ابعاد مختلف صحبت کرده‌ایم؛ اما حالا مسأله این است که بعد از صلح امام حسن مجتبی(ع)، کار به شکلی هوشمندانه و زیرکانه تنظیم شد که اسلام و جریان اسلامی، وارد کانال آلوده‌ای که به نام خلافت و در معنا سلطنت، به وجود آمده بود، نشود، این، هنر امام حسن مجتبی(ع) بود، امام حسن مجتبی(ع) کاری کرد که جریان اصیل اسلام - که از مکه شروع شده بود و به حکومت الهی و به زمان امیرالمؤمنین(ع) و زمان خود او رسیده بود - در مجرای دیگری، جریان پیدا نکند؛ منتها اگر نه به شکل حکومت، زیرا ممکن نبود، لاقلاً دوباره به شکل نهضت جریان پیدا کند، این، دوره سوم اسلام است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۰۳۴۱/تاریخ-قهرمانانه-نرمش-ترین-پرشکوه/۲۰۳۴۱>